

EESTI SKAUT

Sisuks:

Sirgteed edasi	H. M-n.
Kodumaa auks ja hüveks	A. S.
Vanad rindekirjad	H. T.
Töö võidab	E. O.
Paadremaa skautlus 5-aastane	
Mõnda Eesti Skautide Malevast	R. K.
Eesti lipp	R. T.
Juhi töövihik	E. O.
Vajame uusi eksami kavu	A. O.
Praktilist	A. P.
„Hambaarsti eksam“	J. R.
Nalju	
Teateid	
XVIII aastak.	Veebruar 1939

EESTI SKAUT

on skautlikkude noorte häälekandja

Iga skaut ja gaid loeb ja tellib
Eesti Skauti

Eesti Skaut on vanim noorte ajakiri

Eesti Skaut on kõikide noorte sõber

Eesti Skaut toob sisukaid artikleid ja huvitavaid pilte poiste elust

Eesti Skaut on väärtuslik skautlik lugemisvara

Eesti Skaudi toimetus teeb kõik, et rahuldada lugejaid

Eesti Skaut on odavaim ajakiri

Uuest aastast tellime omale ja soovitame ka teistele

Eesti Skauti

EESTI SIAUT

VEEBRUAR

Nr. 2 — 1939

XVIII AASTAK.

President **KONSTANTIN PÄTS**
Eesti Noorsoo Organisatsioonide Patroon.

Sirgteed edasi!

Sõpruse ja koostöö vaimus

Kõneldakse skautluse teelahkmest. Leidub kahtlejaidki, kas skautlus säilib Eestis tõelisena, või asendub see mingi meile senitundmatu uuendatud struktuurina, suunatud ülalt ja noorte isetegevuses võiks kujuneda pidurdatuks.

Kas säilib skautluse põhiliikumine meil kestvalt edasi?

Eesti iseseisvuse 21. aastapäev peab kujunema raskuspunktiks uuenduste teedel ja kõikjal oodatakse pingeusega, mis tulemas.

Meie, skaudijuhid, võime küll siinkohal kinnitada üksmeelses kindlas veendes, et tõeline skautlus säilib, või õigemini meie tee läheb edasi sirgjooneliselt skaudiseaduste tiivustusel. Seda juhib elu ise oma kirjutamatute seadustega õiguse ja vastastikuse sõpruse, inimarmastuse tähe all, kuna veel ei saa inimmoistus ja kirjatäht mõjutada seda, mis ise teed rajab.

See oli maailmasõja koleduste päevil, kui kadumas oli inimarmastuse mõte ja hävineda tahtis rahvaste solidarism ja noored ei tahtnud tunnustada vendluse ja üksteise abistamise mõtet. Neil päevil pöördus kord üks kõrgem väejuht skautluse isa lord Baden-Powelli poole, ironiseerivalt küsides, et mis on järele jäänud veel skautluse liikumisest, see on vaid ainult lonkaja?

„Longaku“, vastas Bii-Pii, kuid skautluse tuha all on veel palju tulesid süsi, millest kerkib leek, mis on võimeline suurigi asju korda saatma, eriti mis puutub rahuaate süvendamisesse!“

Nüüd, üle paarikümne aasta hiljem, võib skautluse isa täie rahuldustundega tagasi vaadata oma prohvetliku väite tõelikkusele.

*

Skautluse põhialused või põhisüsteem on edasi antud raamatu kaudu „Scouting for Boys“ üle kogu maailma. Nüüd on sellest ilmunud juba seitsmesteistkümmes trükk. Äsja tegi üks tuntumaid skautluse tundjaid selle põhiraamatu kohta põhjaliku analüüsi. Ja kõigile suurimaks imetuseks avanes tõde, et 31 aasta kestel on Baden-Powellil tarvilikuks osutunud raamatute uute väljaannete juures üsna väikseid muutusi ette võtta. Nii on 17-nes trükk üsna väiksel erinev 1-sest trükist. Ja ometigi ei ole skautlus millialgi ajast maha jäänud, vaid isegi ajast ette sammunud. Seegi tõendus, kui suure ettenägelikkusega on Bii-Pii rajanud selle liikumise mõtte.

*

„Äsjased sündmused siinses riigis on meile tõendanud väga mõduandvalt, et skautlus oma algupärasuses säilib tänapäeval sama hästi kui 30 aastat tagasi, ja mis on tõelise tunnistuse leidnud siinses riigis, ma usun väärrib sama usaldusväärst ka teil.“

Nii kirjutab meile tuntud Camp Chief I. S. Wilson viimase Eesti skaudijuhtide aastakoosolekuks omas läkituses.

*

Või tarvitsebki meil näiteid ja tõendusi otsida mujalt. Meie omal kodumaal on skautliku liikumise säilumine enamvähem tõelisel kujul kõige kindlamaks tõenduseks ajastul, kus riikliku uuestisünni teedel seisab skautlik liikumine tunnustatuna esireas paljude teiste noorte koondiste kõrval. Palju noorte organiseerimismorme ja näilikke liikumisavaldusi, mis päd tõstsid iseseisvuse algaastail, on jõuetute ja sihitutena ise ajamerre vajunud. Skautlus on aga jää-

Sv. Ülemjuhataja kindral J. LAIDONER
Eesti Noorsoo Organisatsioonide Peavanem.

nud püsima kindlana, arenedes, karastudes läbi tuule ja vee, väljakujunenud kindlakujulise kasvatussüsteemina, mida juhivad vapruse, õigluse ja vendlusaate kirjutamatud seadused kümne skaudi seaduse tiivustusel.

Ja kui meie skaudijuhid, tahaksime esitada arv et selle töökava kohta, mis paarikümne aasta kestel tuhandete noorte innustatud juhtide koostööst tuleks kokku võtta... Ei, häbi oleks skaudil rääkida töövaevast, aga kasvatuslikud väärtused, mis kaasa antud mõnekümnetuhandele noorele kodanikule nende aastate kestel, seda ei saa meie mitte salata, kuna see on üldist hinnangut leidnud.

Skautlus Eestis on senini säilinud. Meie oma suurima kasvataja, sünninimaa iseseisvuse 21. aastapäeval märgime ära sügavas tänutundes meie riigijuhte, meie armsat patrooni ja maleva kauaaegset aupresidenti Konstanti Päts'u; vapruse ja

südiduse eeskuju, ülemjuhatajat ja meie peavanemat kindral J. Laidoner'i; haridusministrit A. Jaakson'i kui tõelist skaudisõpra; samuti tänutundes avaldame lugupidamist mehele, kellel on raske ülesanne juhtida Eesti Noori üksmeelsele koostööle — noort juhataja kolonel J. Vellerind.

Ei ole õigustatud mööduda „Eesti skautluse patriarhi“, meie vanema N. Kann'u ennastsalgavast teenete märkimisest tõelise skautluse säilitamise teedel.

*

Ka Eesti skautlus on sõja aja laps ja skautide osa vabadussõjas, olgugi küll väike, on siiski kindlaks veendeks, et esimeste skautide, vabatahtlike kodukaitsjate, eeskujul on suureks tõukejõuks, et kõik Eesti skaudid on igal omal pidulikul ja mittepidulikul koondusel töötanud truuks jääda isamaale — viimse veretilgani.

H. M—n.

Kodumaa auks ja hübeks

On talv. Pea saabub kevad, selle järele suvi, mis toob tagasi uue tööahela. Siis koguneme uuesti, et ühiselt töötada, ühiselt meelde tuletada vanu häid mälestusi ja tuleme selleks, et see kohumine peab kujunema jälle üheks suureks lüliks selles püsivas sõprusahelas, mida on rakendanud meie armsad kaasvõitlejad minevikus ja mida tahame edasi ehitada tulevikus.

Tuleme jälle ja toome kaasa noori, et neile anda hoogu noorsoo- ja kodumaa ülesehitavas töös.

Meie teame, et töö ja võitluse hind on meie vaba kodumaa. See nõuab ja ootab oma noortelt loovat tegevust ning kohustab vastutustundega tagajärjekaks tööks.

Noortele on antud Eesti tulevikus täita ajalooline ülesanne, ehitada ja kaitsta seda, mis mineviku põlved meile on andnud ja loonud. Sellepärast olgu kaljust kõvem ja terasest tugevam meie noorte tahe tõusta tegudega kandma kalli kodumaa kultuurset tulevikku.

Teame ju kõik, et need sidemed, milised on seotud nooruses, neid ei ole kerge hilisemalgi ajal purustada. Need sidemed viivad südamest südame juurde ka siis kui saabuvad raskemad ajad.

Sõnad võivad siduda, sõnad võivad lahutada. Aga sõnast ei ole küllalt. Loo va teona ulatagem üksteisele südamed ja käed elus ning surmas.

Alati valmis!

Aug. Silla.

Leedu Vabariigi President prof. Anatonas Smetona.

Õnne Leedule!

16. veebruaril pühitses meie sõberriik Leedu oma 21. iseseisvuspäeva. Leedu rahva ja skautidega üheskoos tunneme üllast rõõmu ka meie eestlased ja Eesti skaudid. Eesti ja Leedu on uuestisünnist sarnanevad. Eesti ja Leedu on Balti riikide peres saatusekaaslased. Kõige selle pärast tunneme siirast tunnet ja mõtleme üheskoos üllalt. Selleks on meil kindlad tõendid, sest Leedu ja Eesti skaudid on olnud sagedases ja tihedas kontaktis, küllastades vastastikuseid laagreid. Kui Eesti skautide III suur-laagris Paralepas võtsime külalistena vastu arvuka Leedu skautide rühma, siis taamal võtsime vastu ka kutse minna Leedu suurlaagrisse. Ja see

sai teoks. 1938. a. külastasid paljud Eesti skaudid Leedu suurlaagrit, millest jäi väga sõbralik ja meeldesööbiv mulje. Loodame, et meie sõprusring veelgi suureneb ja kindlamaks ning kokkutulekud sagedasemaks muutuvad.

Leedu iseseisvuse 21. aastapäevaks ja tulevikuks soovivad Eestiskaudid koos gaididega julget käsikäes sammumist, sest sõprus võidab kõik.

Elagu Leedu, elagu Leedu skautide aupatroon Leedu Vabariigi President prof. Anatonas Smetona.

Vanad rindekirjad

H. Tammart

Tuul ulub vingudes katuseräästas. On talv igalpool. Istun vaikides oma kirjutuslaua ees ja vaatan mõttetult tühjusse. On parajasti üks neid silmapilke, kus pea, süda ja kogu avar poisihing on tühi, kus ollakse tulpinud ja väsinud tööst, mida tehtud on senini, kus tahetakse ainult puhata — kõigist ja kõigest!

Sääl tuleb meelde pakk vanu, koltunud rindekirju lauasahtlis. Aeg on nendele lisandanud tublisti läpastanud lõhna, kiri on mõnest kohast tuhmunud, paber on kiskunud kortsu, aga mõtted on veel praegu värsked ja uued!

Olen neid nii sageli sirvinud tühjuse-tundidel, olen neist leidnud alati uut indu, uut elamisemõtet.

Ja ma hakkan seegi kord hoogsa liigutusega nende järgi. Nad on mu ees ja kõnelevad...

..... detsembris 1918.

Olen parajasti ära pealinna kärast. Olen rindel. See pole sugugi vähem kärrarikas, aga siiski hoopis teine. Paugud päevast päeva — surm igalpool.

Kuid sa ei mõista vist küll kunagi täielikult, milline võlu peitub selles kõiges, et võidakse surra suure mõtte eest. Mäletad sa viimast kirjandusloo tundi gümnaasiumis, kus meie vana õpetaja jutustas suurest ungarlasest Petöfi'st. Mul istub veel praegu nagu raiutult peas tema kaunis luuletus vanast lipukandjast, kus see ütleb, et ainult vaene oskab armastada isamaad, et ainult see, kellel midagi ei ole, teab mis on isamaa — rikastel on ainult nende vara, mida nad kaitsevad.

Meil ühelgi sini rindel ei ole midagi rohkem olemas, kui ainult tühipaljas elunatuke ja isamaad armastav poisisüda. Ma ei mõista ainult, miks sina Hannes ei ole meiega. Peale Sinu oleme kõik siin jälle koos, kõik need poisid,

kes möödunud suvel mängisid Ülemiste liivadüünidel pinevaid luuremänge.

Sa ju mäletad meie ühiseid seiklusi nendest aegadest, meie toredat skautlikku poistekampa — ja Õunapuud, õpetajat reaalkoolist. Ta on nüüd jälle meie keskel, tuli mineval nädalal oma poistega ja selle julge vaimustusega, mis alati oli temale nii omane.

Meid on vähe siin rindel, aga me teeme hulle tempe sest ajast kui tema külvab meie ridadesse vaimustust. Sa oleksid pidanud meid nägema möödunud ööl, kus me Õunapuuga käisime punaseid külustamas. Ma pole veel kunagi näinud nii üllatatud inimesi, kui olid need kakskümmend selli meie vaenlase leerist, keda me välja vedasime nende kõige rahulikumast unest, ladusime regedele ja tõime Eesti poolele. Ja meid oli ainult viis selle juures, viis tublit ja julget poissi ühes temaga.

— Siin oleme meie ja sääl nemad, ütles sel õhtul Õunapuu. Nendel on püsse, meil ei ole. Aga meil on vaimustust ja indu, sellepärast regedele, ja toome omale neid vaenlase poolelt või sureme. Pole mõtet siin hapneda ja oodata, millal sind maha tapetakse. Viis poissi veel minuga ja — lähme.

Me pidime loosima, kes meist läheb, sest soovijaid oli nii palju. Ja mina olin nendest õnnelikkudest. See pole ainuke neist retkedest, mida me siin alatasa sooritame koos. See kestub nii päevast päeva. Ja kui varem tundsim hirmu ja tühjusetunnet, sest meid oli siin nii vähe, siis pärast Õunapuu tulekut oleme nagu uued inimesed, nagu õlitatud masinad, millised kerguse ja hea meeleoluga teevad oma töö.

— Skaudi suuremaks ja kandvamaks mõtteks on, teha kõik oma isamaale, ütles ta kord. Olen sellele nüüd siin rindel väga sageli mõtelnud, milline väärtuslik inimene temas peitub. Mitte kõik

ei tee seda, mida nad vahetevahel ütlevad. Kuid tema — tema ütleb ja teeb. Oleks neid mehi rohkem!

Ja nüüd — meid ootab lahing. Ma ei tea, kas säält tullakse veel omal jalgel tagasi, või peab mind kantama. Seda viimast aga ei tahaks, mitte sellepärast, et elu on nii armas, vaid et ühe mehe kaotus praeguses olukorras lööb suure augu rindesse ja meil pole, kellega seda auku täita.

Agas kui ma teaks, et sina oleksid peatselt siin, siis oleks ju kohatäitja.

Tule varsti!

..... jaanuaris 1919.

Ootasin sind, sa ei tulnud. Alles hiljem kuulsin, et oled haige juba pikemat aega. Kahju! Oleksin nii meeleldi seisnud sinuga kõrvuti. Agas nüüd uudiseid siit, kuhu sa kuulud oma südamega.

Meie read on vahepeal mitme tubli skaudipoi si võrra hõrenenud. Mitmeid ei ole enam, agas nad surid kõik, naeratus palgel, sest nad nägid tõusmas uut Eestit.

Elasime hiljuti omapärase juhtumi, mis oleks võinud lõppeda küll hulga halvemini, kui see seekord läks. Sattusime ägedasse lahingusse punastega Järveküla asunduse lähedal ja olukord muutub juba hullusti kriitiliseks, kui kohale jõudis Öunapuu oma poistega. See oli metsikum, vihasem ja hoolimatum lahing, mida olin näinud pärast suure pealetungi algust jaanuari algpäevil. Ja lahingumõllus olime peatselt segi — nii omad kui võõrad. Siis varsti ei olnud võõraid enam ühtegi, omi oli vaid väheseid.

Kohendasime segipaisatud ridu, tõmbasime hinge. Säält käis nagu kulutuli läbi meeste ridade. — Öunapuu on kadunud. Otsisime igalt poolt, asjatu vaev. Vaatasime läbi langenute read, teda polnud nende hulgas, haavatute seas ammuigi mitte. See oli segasem ja ärevam lugu, mida olen kaasa teinud kunagi.

Olime õppinud armastama ja hindama seda inimest, olime kasvanud temaga kokku, nagu sõrmed käega, nagu

lapsed vanematega. Ja nüüd ta puudus, nüüd ta äkki oli ära.

— Küllap ta juba kusaqil midagi korraldab, arvas Valter. Oli nii kerge ja hea arvata seda, kui haududa ränku mõtteid hädast ja murest. Ja kui ka minagi tundsin suurt kergendustunnet mõttest, et kõik on hästi, pakitses südames ometi salapäraselt rahutu tunne, mis ei andnud rahu ei siin ega seal.

Nõutasime rühmaülemalt loa tema otsimiseks ja siirdusime mingil sisemisel ajal lähemasse tallu. Üks oli kinnitatud seespoolt ja seda ei avatud kõigist nõudmisest hoolimata. Kui seal üldse oligi inimesi, kes seda oleks võinud teha.

Tahtsin juba siirduda edasi järgmisesse tallu, kui ootamatult Valter meid teisi tormakamaid, peatas.

— Sees hoigab keegi, hüüatas ta ja prantsatas ise täie jõuga ukse pihta. Hetk hiljem murdis juba seitse noort õlga vastupanu avaldavat ust ja sai siis võidu.

Keset tuba lamas liikumatult Öunapuu, rind määrdunud verest. Kuid ta elas, see visahingeline sõdur, temale polnud veel määratud kustuda ja kaduda isamaa eest. Kaks haava rinnas, kolmas käsivarres, kaelal kuulikriimustus — agas elas siiski — oli veel üsna kitsa niidiga elu küljest kinni, agas ei alistunud.

Toibutame ta ja seome haava — neid mõlemaid oskusi on ta ise meile skaudipõlves õpetanud, see suur inimene. Ja nüüd alles tunneme, kuidas me teda armastame, teda ja isamaad. Sest tema kaudu mõistame, kuidas see teine, isamaa, meile kallis on.

— Nad siin on punased, nad ei annud mulle kitsamatki riideriba, sahistab ta nõrgal kurguhäälel. Isamaa, päästa vaimupimedusest omi poegi ja tütreid.

On imelik, kuidas „punane“ või „valge“ olemine kaotab kõige algelised inimlikud tundmused inimese südamest, kaasmaalase rinnast. Kas saame meie olla inimlikud nende vastu, kes meie suure ideaalkuju laseksid rahuliku südamega tühjaks jooksta verest?

Ei, meie ei saa! Aga tema saab — tema laseb oma vaenlastel jääda karistusest. Me peame talle andma sõna selleks. Mul pole iialgi nii selgesti muul ajal tulnud meelde Kristuse sõna mäejutlusest: armastage oma vihamehi.

Ta oskab suur olla, see meie Õunapuu. Vandudes ajab ta end meie vahele püsti ja alustab teed sanitaarpunkti. Ja nagu kuulutamiseks kogu maailmale, nagu teatamiseks kogu punasemaigulisele ümbrusele tuleb ta suust katkendline laul, tuleb valust kokkupigistatud huulte vahelt visalt, järeleandmatult:

„Eestimaa, mu isamaa — kuis mul armas oled sa!“

Ainult suuri vaevu suudame teda tagasi hoida, sest iga pingutus suurendab verevoolu rinnahaavadest.

Säärane on tema, kuidas saame siis meiegi teistsugused olla. Nüüd on ta haiglas, kuid meile öeldi ta paranevat kindlasti. Ta ise usub seda samuti, me teame.

Ja siis tuleb ta uuesti, see on selgel!

Me põleme kärsitusest, ihast ja ootusest! Millal ta on ometi jälle meiega?

Servin edasi vanades lehtedes. Neis

on nii palju alati uut. Neid on hulga-kaupa kimbus. Ja kõik nad räägivad teovõimsate meeste ülevatest tegudest. Sää! jääb mulle pihku pikemaks üks nendest, mille tiitelleht kannab pealkirja 2. aprill. See on hoopis erinev teisest, see on lühike ja karm. Paistab esiteks nagu poleks sellel teistega võrreldes õiget sisu, vormi ega kandeulatust. Kuid hoian teda siiski kauem käes ja mõtlen, millise südamevalu, avastuse ja meelegeitiga see kirjutati.

2. aprill 1919.

Täna ei saa — täna peab, täna ei taha — täna tuleb!

Täna kustub suure inimese pisike elu. Anton Õunapuu langes. Kaunil päeval täis varakevadist päikest, täis õnne ja rõõmu ja lõkendavat noorust.

Meie südameist ei kustu sa iial!

Nuta, inimene, kui sul on nutmatuid pisaraid! Meil neid enam pole!

Lehed varisevad mu käte vahelt. On korraga kõle ja tühi tunne. Need on m.neviku lehed, vanad rindekirjad. Aga nendes peegeldub õieviku mõte, et suured inimesed kannavad rahvast.

Jalipilt

K. Igel.

Mööda uinuvat teed läeb lumine voor
Taevas on linik, linnutee sätendav loor
Küüru vajunult istub reel poisike noor
Üle „rannaka“ mütsi tal helbete loor
Lumi on valge, kui deemon, kui vangi
tahaks võtta need reed ja neid hangi
Valge ja vaikne, kõiki kui sülelev, embur
Rindele külmile, raudsete kätega tõmbur,
Küüruga, küüruga vingub ja oigab tuul
Külm, vinge ja valulik talvekuul
üle aasade looduse nutt.

Töö võidab

Meil pole põhjust murelike nägudega raskeid mõtteid veeretada takistusist, mis juhitakse meie teotsemisteele, pääd norutades kibedaid sõnu lausuda me aatekaaslaste parematest oludest, lahendamast majanduslikust olukorrast, tunda pisut kadedustki neist paremusist, mõtlikult võrrelda meie arvulist vahekorda. Kas on need ainsad eeldused eduks, meie skautluse õilsate sihtide saavutamiseks? Raskused on elusool. Meil neid on ohtrasti. Seda paremad, tõelised skaudid, sõbralikult, tahetkindlalt raskusi võita oskavad skaudid — isamaapojad meist sirguvad.

Alati on keda liikuma panna, millega liikuma panna. Aga kuidas seda liikuma panna? Selleks on vaja noori endid (vanemad ainult moraalseks ja majanduslikuks toeks). On vaja noorust, nooruslikku energiat, indu, tuld; — siis liigub ka seal, kus muud hüved puuduvad, kus poisid ise murelike nägudega aru peavad, kuis oma rühma kodu talve läbi soojana hoida, kuis hankida oma eelarvetulud, kuis anda indu sõpradele, kes koolist visalt edasi jõuavad, kuis hoida oma sõpru, skautvendi noori haaravaist pahedest... ja lahendused leitakse. Need poisid sirguvad tammedena. Nad juhivad ise üksteist. Nende juht õhutab neid raskuste võitmisele. Võitleb ise ees. Ta ei käse. Nii saavutatakse skautlikul mänguväljal tulemusi. Nii sirguvad mehed, kes teevad tööd armastusega. Nad ei vaja käsku, sest juht on neid õpetanud, ise näidanud tööd armastama.

Kaksteist aastat tagasi. Vaikne, kehvalt riietatud poiss leidis skautluses oma paradiisi. Tema kauane igatsus olla skaudiridades, täitus. Vaevalt juht temast midagi lootis; — ta ei näinud välja nii. Teotsemine viis edasi. Juht mõjus oma eeskujuga, sõbralikkusega — ja nüüd on mõlemad aastaid masterid, tunnustatud juhid. Neli aastat hiljem soojaks jooksnud nahaga poisijõmpsas

upitas oma läki-läkit nagile, see on liialt kõrge veel temale. Nüüd on ta'st sirgunud teiste väärikas juht ja organisaator. Skautlus on teinud temas töö. See rakendadatakse, et kasvatada teisi, et kasvatada juhte isikliku teotsemise ja eeskujuga. Vaevalt kuu hiljem veel üks „uus nägu“, tagasihoidlik, vaikne, päris harilik algkooli viienda klassi poiss sattus sellesse suurde vendlusringi. Juht ei seadnud omale eesmärgiks just neist poistest kasvatada teistele juhte. Kuid alaline, püsiv teotsemine, mured, rõõmud, koondused, laagrid, võistlused ja matkad kasvatasid poisse. Neil oli indu ja hakkamist. Need väikesed skaudid ei suutnud kusagil esile jõuda, silma paista. Nad olid noored, kuid teotsesid kõikjal. See oli kasuks neile. Ainuke ne tee edu saavutamiseks oligi teotsemine, mitte võitmine.

Pidev teotsemine, tasakaalukas mõtlemine, skaudi seaduste austamine; tõde, et töö, mida armastusega tehakse ise õpetab. Need on põhjused, miks midagi saavutatakse, mis tundub liiga kaugena paljudele skautvendadele, mille saavutamiseks pole usku, veel vähem julgust selle algamiseks. Ollakse liiga kärsitud, tahetakse kõike vast ebaloomuliku kiirusega saavutada. Kell, mis käib liiga kiirelt, ei näita aega õieti. Ka skautlikmäng liiga kiires tempos ei saavuta õiget mõju.

Igakevadised laagrid sisendavad poistes teadmist, et skautlus õpetab poisse ise endid juhtima. Iga puuhalg, mille talveõhtuil rühma kodus ahju lükkad, tuletab meelde, kuis sent sendi kõrval üksteise võidu pühapäevadel äri-meestena teotsedes oma juhile teenistuse üle andsid. Roog, mis laagris isu rahuldavalt maitseks, on oma keedetud. Iga ese, mis rühma kodu ehib ja sisustab, on oma ja sõprade töö. Selles on rõõmu, selles on rahuldustunnet — ja julgena vaadatakse tulevikku.

Velled, me ei murdu raskuste all. Kui

jääbki meid ainult kuus, kasvatame endid tublideks skautideks. Mõnest meist saab juhtki, kui mitte vormiliselt, siis hingelt. See on edukusele kasuks. Need kannavad skautlusetuld, toovad

uusi meie vendluseringi, neid kuldseid, skautlusieeki kandvaid „tänapäeva san-garite“ irtutusile eluröömsalt muigavaid, eneseväärtust hindavaid Püha lüri järglasi. *Suur Sammur.*

Paadremaa skautide viis aastat . . .

30. detsembril täitus viis aastat Paadremaa skautluse algusest. Päeva pidulikuks tähistamiseks oli kohalikus koolimajas vastav koondus töotuste andmisega. Samas anti üle juht Aug. Tõlli'le hoolsusmärk ja kiritööde võistluse võitjaile vastavad auhinnad. Punktide võistluse parima salga nimele võitis III „Rähna“ salk, omades vimpli salga lipul kandmiseks.

Head meeleolu pärastisel koosviibimisel süvendas värske ajakirja kaheksas number.

1938. aasta oli eriti tegevusrikas. Neli pidu, jüripäev, noortepäev, laager, lõkkeõhtu, spordimärgi katsed, emapäev Paadremaa kirikus, aastapäev, pidevad

koondused, maleva ja seltskondlikest üritusist osavõtud näitavad, et Paadremaa skautlus areneb õiges suunas.

Rühmituses on 29 poissi. Hundude, skautide ja vanemskautide näol.

Tegevust juhivad vanemana kohalik koolijuhataja Paul Ajango, rühmituse juht I j. sk. Aug. Martinson, skautidejuht II j. sk. Aug. Tolli, vanemskautide juht H. Koikson, hundude juht II j. sk. J. Noppel ja majanduse juht II j. sk. Al. Minnus.

Koos vanemate ja juhtidega sammub Paadremaa skautlik noorus üha edasi oma alt üles viivat teed. Julget skautlemist tulevikuks!

Paadremaa skautrühmitus.

Mõnda Eesti Skautide Malevast

Arvud üksuste statistiliste aruannete põhjal 1. okt. 1938. a.

Nskm. R. Kärner.

II

(Algus Eesti Skaut nr. 1. 1939. lhk. 16.)

(Vaata tabeli pöördel.)

Tegevus.

Kuna käesolevasse artiklisse paigutatud tabelis aruvulised andmed on üksuste omad (suguharud, rühmad, karjad) siis tegevuse kohta piirdatakse lühema arutlusega.

a) Koondused.

Siin selgub, et koondusi on peetud aastas keskmiselt: suguharu — 6,6, rühma — 10, karja — 12, vanemskautide — 7,1, salga — 10,6. Üldiseks koonduste pidamise vähesuse põhjuseks oli noorte tegevusele vastavate ja kohaste ruumide puudumine. Siia juurde pole arvatud koondusi ja kokkutulemisi õppetstarbel, mis peetud asjaosaliste või juhi korteris.

b) Matkamised.

Matkamises on esikohal salgad 135 matkaga, kus kaetud 12862 kilomeetrit. Kokku oli 418 matka 60 770 klm, mis teeb iga skaudi kohta aastas ca 10 klm. Enamik matku on sooritatud puhast matka huvist ja ekskursiooni huvist. Mõnedes üksustes on matku tehtud ka võistluse printsibi alusel. Mõnede üksuste kohta puuduvad sellekohased andmed.

c) Laagrid.

1938. a. on laagreid peetud kokku 290 päeva 1112 osavõtjaga. Laagris käis seega iga viies skaut. Täielikumad andmed puuduvad Rakvere-, Nõmme- ja Järva malevate kohta. Ka pole siin arvestatud malevate ühislagreid.

d) Peetud kursusi ja loenguid

Kõige enam on tuntud huvi üksustes esmaabi ja ujumiskursuste vastu. Üldiselt on korraldatud kursusi mitmekestel aladel, nagu: maadlus-, elupäaste-, gaasikaitse-, lennukimudelite valmistamise-, tantsu-, pioneer-, näitejuhi-

keelte ja malekursused ning p. t. Paljud skaudid on veel läbiteinud õige mitmekesiseid kursusi väljaspool malevaid, mis siinkohal tabelis märkimata.

e) Pidustused, aktused ja võistlused.

Aktusi on peetud: Vabariigi aastapäeva-, võidupüha-, jüripäeva, emadepäeva, riigimeeste- ja maleva sisemiste tähtpäevade pühitsemiseks. Nende pidamisi on takistanud sageli kohaste ruumide mittesaamine. Sel juhul on aktustel skaudid olnud abistajaina. Pidustusi toimetatud peamiselt sissetuleku hankimiseks. Avalikke võistlusi korraldatud tagasihoidlikult, sest skautlik võistlus toimub tavaliselt üksustes seesmises tegevuses. Paljud on ka osa võtnud väljaspool üksust korraldatud võistlustest.

g) Ruumide kasutamine.

Ruumide suhtes on üksused enamikus raskes seisukorras. Näiteks 71 suguharust on 10-nel omad ruumid. See on üksuste tegevuses raskemaid ja valusamaid küsimusi, mida peaks küll kiiremas korras lahendatama, sest sõjaväekasarm, kooliklass, ooteruum või mõni juhuslik katusekamber pole sobiv noorte koondise ruumiks — noorte omanurgaks. Noored vajavad oma skautliku töö süvendamiseks omaette ruume, mida tohiks sisustada ka ise oma äranägemise järele, kuhu saaks ka alatiseks paigutada üksuse lippe, varandust, varustust ja kus igaüks tunneks end kodusena, mugavana, kus leiad puhkust ja võiksid öelda „mina tuba — oma luba.“

h) Vanavara kogumine.

Seda üleriiklikku aktsiooni on skaudid toetanud kõigiti jõudumööda. Tabelis toodud andmed näitavad küll ainult 19860 kg, kuid tegelikult on vanarauda kogutud enam kui 50000 kg. Seda aktsiooni on noored toimetanud suure huvi ja armastusega. (Järgneb.)

Malev	a						b											
	Peetud koondusi						Matkamiste arv ja klm.											
	Suguharu	Rühma	Karja	V.-Skaute	Salkade	Kokku	Suguharu		Rühma		Karja		V.-Skaute		Salga		Kokku	
							Arv.	klm.	Arv	klm.	Arv	klm.	Arv	klm.	Arv	klm.	Arv	klm.
Alutaguse . . .	25	155	184	59	108	531	3	25	3	830	1	7	5	484	7	190	19	1536
Harju	22	56	28	2	150	258	—	—	3	205	—	—	1	80	1	36	5	321
Järva	4	77	27	4	114	226	—	—	4	32	3	26	—	—	8	350	15	408
Lääne	33	100	100	15	284	532	—	—	—	4	88	—	—	—	—	—	4	88
Narva	87	149	193	50	381	860	6	604	16	3585	2	242	5	587	23	1846	52	6862
Nõmme	11	114	62	8	251	446	5	846	9	4425	8	375	3	500	15	5526	40	11672
Petseri	8	83	85	10	136	322	2	52	12	983	6	81	5	58	4	594	29	1768
Pärnu	7	173	159	16	785	1140	2	112	12	5572	18	4509	—	—	20	1906	52	12099
Rakvere	51	116	126	7	154	454	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Saare	58	124	137	3	171	493	7	91	5	104	3	23	—	—	—	—	15	218
Sakala	5	78	110	6	62	261	—	—	5	371	—	—	2	226	—	—	7	597
Tallinna	91	589	348	172	509	1709	20	3576	27	7282	7	407	13	7487	9	475	76	19227
Tapa	9	43	15	3	63	133	—	—	1	42	—	—	—	—	6	130	7	172
Tartu	39	95	94	41	327	596	9	341	4	105	3	17	—	—	15	297	31	733
Valga	15	103	27	62	120	327	11	978	3	48	1	10	23	2480	27	1512	65	5028
Võru	6	15	68	18	243	350	—	—	1	41	—	—	—	—	—	—	1	41
Kokku	471	2066	1763	476	3858	8638	65	5898	105	23625	59	6290	57	12002	135	12862	418	60770

c										d		e	g				h.
Peetud laagreid										Peetud kursusi loenguid		Peetud pidustusi aktusi ja võistlusi	Kasutakse ruume				Vana rauda kogutud klg.
Suguharu		Rühma		Karja		V.-Skaute		Kokku		arv	osav.		oma	kooli	maleva	teiste	
pv.	osav.	pv.	osav.	pv.	osav.	pv.	osav.	pv.	osav.								
5	11	11	83	2	26	1	9	19	129	2	33	32	—	6	—	2	—
4	19	9	27	—	—	—	—	13	46	3	51	6	—	—	—	1	3050
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	43	2	1	—	—	1	—
—	—	9	38	4	16	—	—	13	52	4	78	12	—	1	2	—	3310
5	45	7	33	—	—	—	—	12	78	1	22	9	2	3	2	—	500
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	2	4	1	—
9	25	7	10	—	—	—	—	16	35	4	64	4	—	2	—	1	—
11	32	8	82	7	3	—	—	26	117	2	17	18	2	4	3	3	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
6	21	—	—	5	10	—	—	11	31	5	75	21	—	7	—	2	7000
2	7	5	13	2	11	—	—	9	31	5	106	7	—	3	—	—	—
93	232	19	82	4	12	3	37	119	363	8	108	11	4	3	9	3	6000
10	30	—	—	—	—	—	—	10	30	2	30	5	—	2	4	—	—
18	90	—	—	—	—	—	—	18	90	—	—	4	1	4	3	3	—
20	82	4	28	—	—	—	—	24	110	5	96	6	—	—	—	3	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	4	—	—
183	549	79	396	24	78	4	46	290	1112	44	723	139	10	40	28	20	19860

Eesti lipp

Noore skaudijuhi muutmata kirjaviis.

Väike Juku rohmas kõigest jõust, nii et lumi tuiskas, aga väsimus hakkas piinama ja palavgi oli, kuid ikka ei tahtnud lõppeda see heinamaa. Heinamaa serval oli kõrge kuusik, selle taga kuuskede vahel koolimaja, kuhu Juku pidi jõudma kella 4-ks. Praegu oli kell $\frac{1}{2}$ 3.

Ta oli väike poiss, see meie Juku, kõigest 1 m 15 sm pikk. Seepärast suusadki väikesed ja jäljed äbarikud. Ka jõudu vähe, sest nüüd ta võttis suusad jalast ja istus hingeldades kännule, mille kõrval natuke suurem känd. Sinna aga ei ulatanud istuda. Istus ja puhkas. Keha valdas kohe niisugune roidumus, et ta katsus kännult maha tulles istuda lumel selg vastu kändu. Ent siis aga vajusid väikese Juku silmad kinni.

Korraga: „Oi! Oi! Millise kiirusega tuleb see skaut ja otse siia,“ imestas Juku. See oli suur uudis, sest see oli Jukule tundmatu skaut. Juku ronis kännule, seadis end tervituseks valmis ja tervitas selle kohale jõudmisel. Võõras oli Jukust $\frac{1}{2}$ m pikem. Ta võttis suusad jalast, ning nende vahel hargnes järgmine kahekõne.

„Noh väike vend, kas puhkad väsinust?“

„Jah, palavust, ning väsimust.“

„Kuhu sa siis lähed. Miks see lipp sul kaelas ripub?“

„Mina lähen koolimajja ja viin selle laua lipu aktuse ajaks lauale. Kohapeal

see õnnetuseks puudub. Kaelas on hea teda kanda.“

„Kas oled eestlane?“

„Jah olen eestlane.“

„Kas tead. Mis on eestlasele kõige ilusam ese maailmas?“

„Tean, see on Eesti Vabariigi lipp.“

„Kuidas käitud selle lipuga?“

„Hoian kõrgel, kui saavutatud suur võit, või valitseb rõõm. Olen uhke, kui ta minust kõrgemal tuule käes lahti rullub, ning julgelt lehvib ja laksub: „Sini, must, valge! Eestlane ole julge!““

„Sa oled küll uhke lipule, aga mis oled sa valmis tema eest tegema?“

„Tean. Kui tarvis siis seisan või terve eluaja lipu juures, et keegi ei saaks teda maha paisata. Kui jalad väsivad, hoian kätega lipuvardast kinni. Väsisvad käed, seisan ühe, siis teise ja jälle kahe jala peal. Kui uni tuleb, löön nii kõvasti pead vastu lipuvarrast, et tõuseb muhk, ja siis taon muhku. Aga maha ma ei istu, et magada. Kui on tarvis, siis toimin samuti nagu isa.“

„Kuidas sinu isa siis toimis?“

„Isa läks vabadussõtta vabatahtlikuna. Ta oli julge!“

Viis võiduka eesti lipu vaenlaste ridadesse. Võitles kui lõvi, ning vaenlane taganes. Üks kuul aga tabas teda. Ta langes põlvili hoides lipuvardast kinni. Lipp hakkas vajuma, ent sääls hüpitas ta sõber juure ja tõstis uuesti lipu. Ka seekord taganes vaenlane.

Lõbus lumesõda.

Siis tõusis isa püsti, kahe käega lipu-
vardast kinni hoides ning laulis koos
oma sõbraga: „Eestimaa mu isamaa...“
Hüüdis veel: „Olge alati isamaa eest
valmis välja astuma!“ Siis suri isa. Nad
olid tõelised skaudid!

„Kas sa tead skaudi suurjuhi nime,
kes ka langes vabadussõjas?“

„See oli ju meie isa Anton Õuna-
puu.“

„Meie isa!“ imestas võõras. Nad
mõtisklesid, kuni võõras ütles:

„Laulame siis meie isa auks skautide
hümni viimse salmi.“

Juku tõmbas sügavasti hinge, ning
lauliski. Imelik. Mida tugevamaks muu-

tus Juku laul, seda rohkem eemaldus
võõras oma suuskadega, naeravate sil-
madega ja laulva suuga. Lõpuks jäi jär-
gi vaid täpp. See aga kasvas suureks
liiliaks.

Oh tuline kahju, üks lumehelbe oli
sattunud otse Juku ninale, ning ärata-
nud Juku. „Ei tea, kas see oli minu...
Ei tea kui suureks see liilia oleks kas-
vanud?“ mõtleb Juku pükse katsudes,
seejuures naeratades, sest lumi oli tei-
nud püksid märjaks. Pani siis suusad
jalga, katsus lippu, naeratas, ning ka-
dunud tuiskava lume taha oli Jukugi...

R. Taalen.

Juhi töövihik

Skm. Ed. Ots

Midagi alustades on meis kõigis
soov, teha alustatavat edukalt, taga-
järgi saavutades. Tahame, et meie töö
kannaks vilja. Valmistame külvipinna
(ja sagedasti ka ainult selle). Külvame
lootuses, et sellest võrsub täispealine,
rohkearvuline vili. Usinal, hoolsal põl-
lumehel täituvad lootused, sest ta ei
unusta, et kõige vägevam võib õnnis-
tada tema tööd; — ta mõtted ja soovid
on pöördud temale.

Meie võimises seisavad ainult: ka-
vad, reeglipärasus ja järjekindlus. Me
ei tohi unustada neid.

Olin rühmajuht, mul puudus võima-
lus tervikliku ülevaate esitamiseks rüh-
ma tööst asjahuvilisele. Ta pidi seda
õppima tegevus- ja protokolliraamatu
ridadest. See oli tülikas, aegviitev ja
raskelt arusaadav, sest kirjutaja oli
mõnda sõnasse, lausesse osanud mahu-
tada paljuütlevat tegevust ja mõisteid,
millest võinuks kirjutada lehekülgi, kuid
võõras näeb neis ainult tavalisi, poistele
omaseid kõnekäande. Neid raamatuid
polnud alati võimalik seks andagi. Tuli
leida lahendus. Kas pole sageli teilgi
see nii olnud?

Vajame võtteid edu, tagajärgede,
tunnustuse ja endaga rahulolu saavuta-
miseks.

Selleks peab sinu rühm sulle kõige
lähedasemaks muutuma. Lähedasemaks
kui raamatud, kino, teater ja muugi
veel. See nõuab väga palju aega. Aga
saavutatakse midagi suurt, millest vai-
kivalt kõnelevad ainult sinu poisid ja
kadestavalt sinu kaasjuhid. Selle saa-
vutame kindlalt ja kiiremalt ainult siis,
kui meil on küllalt „selge pilt“ oma
rühmast, selle tööst, saavutustest ja ka-
vatsustest.

Sul on abiline, mille kasulikkust saad
ainult sina määrata, sest sa ise hoolit-
sed selle kasulikumaks saamise eest.
See on sinu töövihik, väike, kõvakaane-
line, ruutudega kaustik (18×11×1
sm). See mahub kõikjale; pole sulle ku-
nagi tülikas, vaid alati kasulik ja selle
kõvad kaaned on põlvelgi kirjutades
sulle hääks „kirjutuslauaks“.

See hää sõber annab häämeelega ter-
ve oma erilehe sinu auväärsele nimele
ja sisaldagu:

1. Sinu rühmavanema, juhi ja poiste

- nimistu, aadressid, järgud, skaudiksolekuaastad, vanused j. m.
2. Kõrgema juhtkonna nimistu tarviliste andmetega.
  3. Poiste tegevusest osavõtu kontrollehed.
  4. Kõik hääd ja tulusad mõtted, mida sa oma juhtidega kaalutleda pole veel suutnud rühma kodukorda võtta.
  5. Lauludenimistu, mida sinu poisid peast oskavad laulda.
  6. Mängudenimistu, mille reeglid sul selged, et võid neid tarviduse korral korraldada, ilma et mängude käsiraamatust tarvitseks neid lugeda.
  7. Aastase töökava.
  8. Koonduste, nõupidamiste, lõkkeõhtute, pidupäevade jne. kavu, mõtteid nendega seoses ja pärast korraldamist omatud kogemusi.
  9. Igasuguseid, meie liikumist puudutavaid, selles kasulikult rakendatavaid, tõhusaid märkmeid; — kuigi need kohe pole kasutatavad, võivad need kunagi tarvilisteks osutada.
  10. Loenguil kuulnud häid juhiseid.
  11. Enda poolt ettekantud või ettekandmisele tulla võivad referaatidekavu. Neid on võimalik alati siis kasutada, veidi vaid kohandades, arvestades varem arutledut, tehtud märkmeid — need on sääli juures; — suu töö on hõlbus.
  12. Jooniseid ja viskeid. Meie käsiraamatud pole küllalt rikkad nende poolest. Rikasta oma töövihuga selleski suhtes enda skautlike raamatute tagavara.
  13. Uusi mänge, laule ja hõiskeid. Ei ole paremat kogemisraamatut, kui sinu töövihk. See on valmis vastu võtma kõike väärilist ja kasulikku.
  14. See võib olla sulle „kassaraamat“, kust märked hiljem kassaraamatuse üle kannad.

Olen loetlenud tähtsama osa töövihu sisust. Kui tegutsed, kui töövihk on sinu skautlikus töös leidnud õige koha, on

sul paljugi loetletule lisada, kuid muutu see sulle lahutamatuks, ainult siis suudab see täita täielikult oma ülesande. Püüa kõik märkmed teha tindiga, sellega annad oma abilisele jäävama ja nägusama välimuse, nii et see sul n. ü. „mustaks vihuks“ ei kujuneks, vaid väärtuslikuks käsiraamatuks, mida kirjutad ise endale, oma kaaslasile ja järglasile. Saagu sellest kuldraamat, millest alati leitakse selliseid märkmeid, mida mujalt kalli hinna eestki pole saada.

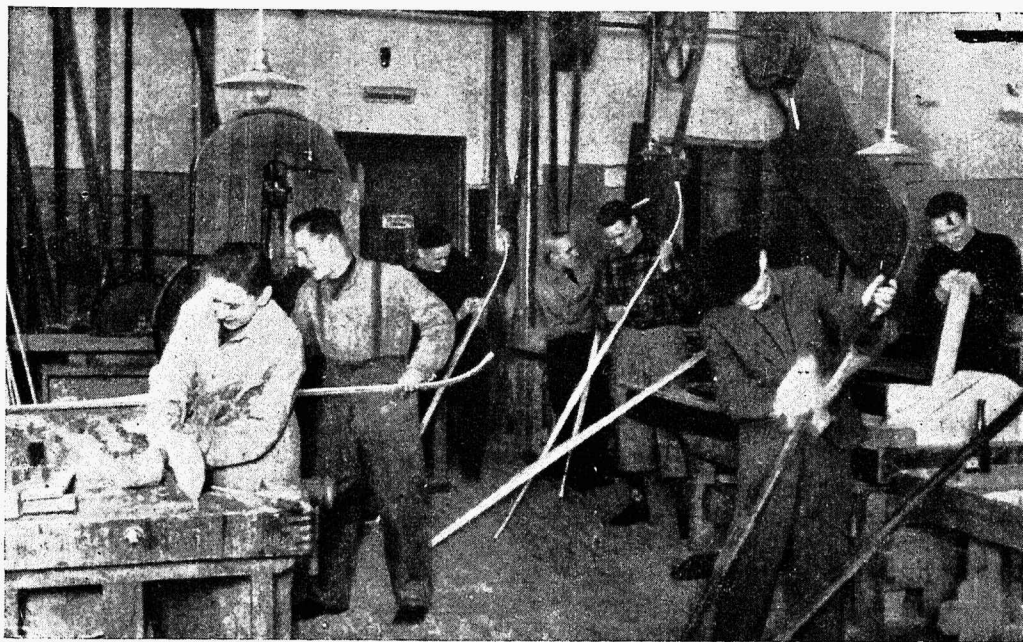
See tasub end. Kui sul pärast viieaastalist rühma juhtimist puuduvad selle töö jätkamiseks võimalused, kui oled üle annud oma hää rühma, selle varandused, tegevusraamatud ja kõik muu oma järglasele. Kui tulevad rühma uued, noored, tulihingelised poisid, satuvad sellesse pinda, mida sina kündsid. Sa oled eemale jäänud, nad pole sind näinud. Sul pole enam mõju nende sirgumisele. Kuid sina kündsid, kündsid hästi. Sinu künnist kõnelevad sulle sinu töövihud, mida hoolega täitsid ja kogusid — ja Sinu künnis sirguvad skaudid.

Kuigi on mitmeidki viise loengutest konspektide valmistamiseks, referaatide, koonduskavade ja kõigi muu kogumiseks, neist parem skautjuhile on siiski töövihk. Üksikuil lehil olevaid loenguid ja koonduskavu on hiljem tülikas alal hoida, sest alati pole sa mõne aastaga nende poolest nii jõukaks saanud, et neist erikausta kõita. Ühekordseks kasutamiseks on üksiklehed küll pisut praktilisemad, kuid sealjuures ka palju kergemini kaotsiminevad, kuna oleme liialt hoolitsetud, et neid päale kasutamist neile määratud kohta kohe tagasi panna. Sageli kaovadki. Raamat nii hõlpsasti siiski kaotsi ei lähe.

Kui võetakse osa mingist kursusest või mõnest muust üritusest, kus märkmeid tuleb teha nii ohtralt, et töövihk liialt kiiresti täituks, siis on parem seks puhuks erikaust võtta, mille formaat töövihuga samaks jäägu.

Hoolitse, et märkmete juures oleks sündmuse asetleidmise kuupäev, aasta,

Skautid töökojas suuski valmistamas.

kus mõtted avaldatud, tegevus üritatud, kes rääkis, korraldas, õpetas jne. Iga töövihk olgu korralikult lõpetatud, nii et häameel oleks neid alati kätte võtta. Olles silmale ilus ja sisaldades otsitava. Saagu sellest sinu universaalsem käsiraamat.

Täitub üks, alga uuega. Kõrvalda eelmises esinenud puudused. Ära loo selle pidamiseks mingit keerukat süsteemi. Tee kõik märkmed ajalises järjekorras. Ära jäta lehekülgi tagavaraks vahele, need on ikka veel kasutamata. Töövihu täitudes märgi selle esilehtedele selle sisu. Leheküljed nummerdada alles töövihu täitudes, sest on tavaline, et mõnedki lehed sellest kitsikuse korral välja

rebid. On täitunud töövihke juba mitu, nummerda needki, et oma kuldraamatu käsitamist lihtsustada.

Tavaliselt alul ei panda selle lahutamata seltsilise hääd mõju vast tähelegi, kuid mõninga sellise täitudes on midagi väärtuslikku saavutatud, millele isegi uhke võiks olla. Nii asenda oma korrastamata märkmik sellise skautliku töövihuga ja sa veendud, su töö muutub tõhusamaks.

Ettekantud üleriiklikul gaidjuhtide õppepäevil Viljandis 5. jaanuaril 1939. a. ja skm. A. Peikel'i poolt Saare maleva juhtide õppepäevil Kuressaares 4. veebruaril 1939. a.

Tuul vinge . . .

K. Igel.

*Tuul vinge ja krõbe,
täis püstaia tuisanud lund
sääb paljud kui magavad und
vahel vilksatub päikesehõbe.*

*Tuul vinge ja krõbe,
teind hangedest künkad suured
on paljud kui kõrvesaared
üle millede lumehõbe.*

Skaudi eksamid ja nendeks ettevalmistus

Dajame uusi eksami kogu

N. skm. A. Orav, Valga mal. õppejuht.

Skaudi eksamijärgud haaravad skautluse teoreetilist ja praktilist ala, mispärast eksamite ettevalmistus omab suure tähtsuse kogu organisatsiooni kujundamises.

Ei ole kahtlust, et eksamitele ettevalmistus nii poisi enese kui ka juhi poolt kannab suuresti individuaalset ilmet. Teiselt pole kohtlust, et see õping või ettevalmistus eksamiks on enam või vähem puudulik, ega anna kaugeltki seda, mida ta paremal korral võiks samades tingimustes anda.

Skaudi eksamid ärgu olgu mingil juhul „hüppelauaks“ mingi kõrgema tunnus- või ametimärgi saamiseks, vaid see olgu filtriiks poisi skaudiks kujunemise astmetel. Eksam ärgu olgu oma sisult ega sooritamise tingimustest mitte naljamäng, vaid tõeline ja asjalik kontroll, ühtlasi õping. Vastuvõtjate komisjon moodustatagu vilunumatest juhtidest, tõelistest autoriteetidest. Eksami vastuvõtjad ärgu poisi suhtes oletagu, et eks ta seda või teist nõuetavat ikka tea kah, võibolla koolis kuulnud ja isegi laagris näinud. Hea usu, n. ü. „ausõna“ peale ei tohi rajaneda eksami sooritamine ega selle vastuvõtmine. Poisil peab teatud aukartus olema eksami tõsiduses ja seks vajaliste teadmiste omamises — vastasel korral kaotab poiss u s a l d u -

se skautliku täpsuse ja suursuguse talitusviisi vastu.

Selles küsimuses on paljud asjaosalised järeleandmisi lubanud.

Edukas skaudioskuste omamine ei põhine üksi soodsail töötingimustel, näit. heal käsiraamatul või vastaval konspektil, vaid ka töö me e t d i l. Leidub külluses noori skaute (kahjuks ka juhte), kes arvavad, et nad on teinud kõik, mis oli tarvis, kui eksam on skaudi käsiraamatust vastavate lehekülgede sisu mitmekordse lugemise teel võimalikult tekstilähedaseltpähe õpitud ja neil ei tule mõttesegi, et peaasi on aru saada nõuetavast küsimusest, seda analüüsida, leida selles peapunktid, siduda antud üksikasjad ja varem tuntud faktid või kogemused ja viimaks — asuda ise selgele küsimuse mõistmisele.

Juhile jääb kohustuslik ülesanne peale skaudioskuste materjali kättejuhatamist poisi tähelepanu suunata sellele — kuidas õppida.

Praktiline viis oskuste omandamiseks on kõige hinnatavam. Kuid peame arvestama sellega, et noorem poiss õpib enam instinktiivselt, mehaaniliselt, teoretiseerimine oleks neile liigseks koormuseks. Noorematele poisetele skautlisi oskusi õpetades kasutatagu võimalikult palju tööd kergendavaid ja taqajärgi suurendavaid vahen-

Ka nii võib laagris juhtuda kui...

deid, nagu tabeleid, mudeleid, elavaid näiteid loodusest ja meie igapäevasest elust, ühesõnaga „illustreeritud elulähedast“ meetodi. Seevastu vanemate poiste õpetamisel käigu praktiline ja teoreetiline meetod käsikäes.

Neile eksaminõudeile, mis tunduvad raskematena, pühendatagu rohkem aega ja arutelu. Materjali õppimisel, mille omandamine nõuab pikemat aega või suuremat kordamiste arvu (semafor, morse, vilesignaalid, topograafia jne.), õppimise-aeg või kordamised jaotatagu võimalikult pikemale ajale (näit. 12 kordamist jaotada 3 päevale, à 4 korda). Kordamine on tarkuse emal!

Apelleerides poisi tahte, tuleb virgutada teda pingutama. Kui sõnadest ei aita, peame tarvitusele võtma kaudsed abinõud — luues vastavaid tingimusi ja lasta poisi „psühhilist mehhanismi“ temale omasel viisil töötada iseendest, ilma märgatava välise pressita. Siin võib apelleerida ka poisi auaannusele.

Üheks tegevuse- ja tööeelduseks oleks huvi töö, õpitava vastu. On selge, et küllaldase huvi puudumine paljudel poistel on osalt tingitud olemasolevaist salga (rühma) töökavadest. On väga tõenäolik, et lähemas või kaugemas tulevikus visatakse neist mõnigi osa üle parda, mida praegu loetakse tarvilikuks. Skaudi järgueksamite kavad tulevad lähemas tulevikus ümberkorraldamisele võtta, tuleb senimaks vaist mõndagi asendada või täiendada olulisematega. Ei saa salata, et need puudused ei kao enne, kui oleme üle saanud skautliku meetodika rajamisest, asjatundlikkude juhtide kaadri täiendamisest ja isegi juhtide seleksioonist, seda loeme juhi kohustustele vastuvõetavaks.

Arvatakse, et meil on häid juhte palju, kuid need moodustavad teatud

mõttes „raudvara“, keda tavalise õpetegevuse juhtimisele ei saa alati rakendada.

Mõni sõna ka laialt levinenud eksami sooritamise viisist:

Tavaliselt eksamikomisjoni liikmed löövad skaudi eksamite kava lahti, siis loetletakse rida punkte, mis lähevad eksamineeritaval „iseendast“. Loomulik, et ka ülejäänud osas armastatakse sõita „latvu mööda“. Ja mis halvem, tavaliselt esitatakse eksamiküsimused sõnasõnaliselt eksaminõuete registrist. Viga!

Kui poiss on nõuetava aja jooksul osa võtnud salga (rühma) tegevusest ja õpingutest, siis see ei ole veel aluseks ega eelduseks, et poiss on küps mingi järgueksami sooritamiseks. Eksamile lõplik ettevalmistus on omaette tegevusühik, mis sündigu valitud juhi näpunäidetel erikoondustel või -kursuspäevana korraldatud tööna.

Alles sarnase hoolsa ettevalmistuse järele kuiuneb eksam asjalikuks. Küsimused esitatagu otsekoheselt ja selgelt, kuid nii, et poisi vastusele jääks ruumi avaldada end laiemalt, vaba ettekandena, kus ei domineeriks käsiraamatu lausetes ülesütlemine vaid asja sisuline analüüs ja selle mõistmine. Eksami vastuvõtmise toiming toodelgu teatud vääriskust ja tseremooniat. Selle eest kandku juba asjaosalised ise hoolt.

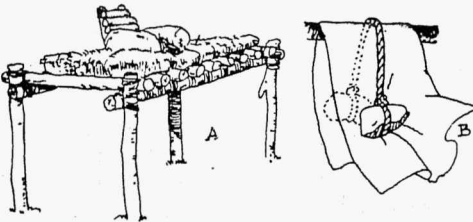
Võibolla siis kaovad meie praksises sarnased üllatused, et kohtame skaute, kes ei tunne seadusi, ei tea oma juhtidevanemate nimesid, pole skautlusest midagi saanud (skm. Andreeseni rf. alusel Tapa aastakoosolekul). Ka on meie skautliku õpetegevuse juht skm. Michelson korduvalt rõhutanud kvaliteedi tähtsust, mis pärast võiks loota edaspidi kõigi skautide ja juhtide poolt senisest suuremat enese kriitikat.

Praktilist

50 nädalalise laagri ettevalmistamise ajal on muu tegevuse hulgas ka hää õppida selgeks mõningaid laagri pisinõkse ja trikke.

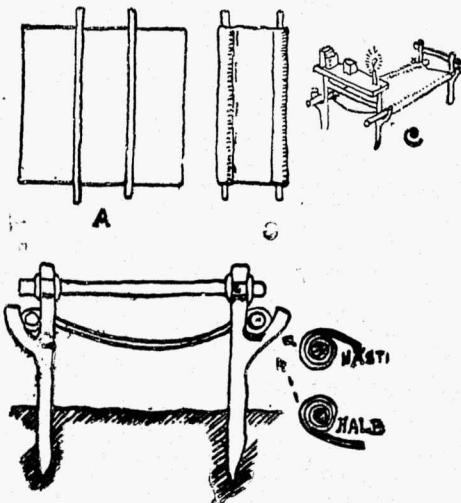
N. n. õhutuli.

Kindlasti on juba selged mitmesugused tulede tüübid ja tuletegemise viisid. On peetud ka võistlusi tuletegemise alal. On räägitud püramiid, risti, tähe, karjase jne. tuletegemise viiside vahel. Õhutulest ei ole veel juttu olnud. Tehakse järgnevalt (vt. joonis A): Nelja tugeva vaia otsa ehitata-

rakke raamistik, hästi kinnisiduda. Selle peale panna võrdlemisi suured ja paksud mättad tihedalt üksteise vastu. Nüüd võib mätastele ehitada tulease selline nagu soovitakse. Niisugune „pliit“ on mõeldav vast salga laagris, kus nõud mõotudelt pisemad ja toidu keetmiseks ei lähe tarvis suurt tuld. Katsetage laagris. Leiate „pliidi“ mugava olevat, sest selle ümber askeldades ei tarvitse küürutada. Joonisel B on kujutatud pesuklamber, mis tuulise ilmaga väga vajaline laagris, käterättide, voodilinate jne. hoidmiseks nõõril, kui neid kuivatate.

Laagri voodi.

Selle valmistamiseks rullida tekk (võib olla ka puld) kahe tugeva teiba, umbes $\frac{1}{3}$ tekist kummagi ümber (joonis A). Nii viisi saame madrasi. Voodi jalgadeks lööme maasse neli harki (kui metsast selliseid ei ole võimalik saada, siis siduda teibad hargiks kokku). Nende paigast nihkumise ärahoidmiseks siduda hargid otstest omavahel põikpuudega (joon. B). Samal joonisel on näidatud ka, kuidas on tekk teivas- tel hästi ja kuidas on halvasti ümberrullitud. Valmis voodit kujutab joon C.

Kuidas saada kiiresti kuuma vett.

Kraaniga nõu täidetud külma veega riputada puu oksa külge. Kraan ühendada kummivooliku abil 5—6 keerulise spiraal-

liga. Spiraal on valmistatud 6 mm jämedusest vasktorust, keerude läbimõõt umbes 20—25 sm. Spiraal tuleks lasta mõnes lukusepa, töökojas valmistada, kuna vastavate abinõude puudumisel ei saa seda ise mitte teha. Kummivoolikuga ühendatud

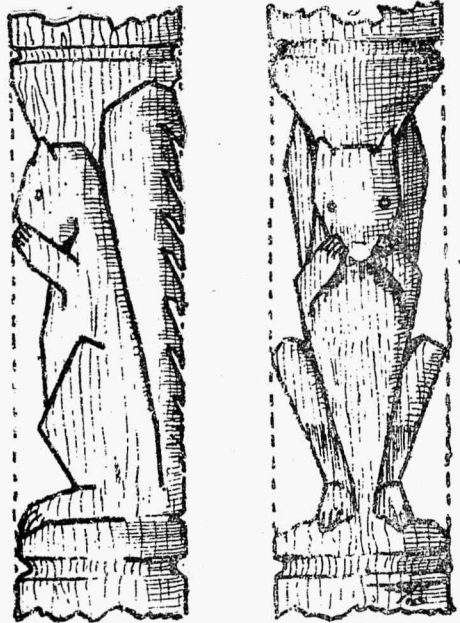
spiraal asetada tuleasemesse (n. n. polüneesia lõke) vt. joonis. Süüdata halud ja hoida tuli alal. Vesi läbivoolates kuumast spiraalist, soojeneb kiiresti.

Kaunis salga lipu ots.

Joonisel on kujutatud orava salga lipuvarda ots eest- ja külgsaates. Oravad, voolige niisugune puust ja kaunistage sellega oma salga lipuvarras.

Nõiutud raha.

Aseta oma lahtisele peopesale ühesendiline raha ja ütle seltsilistele, et oled raha käe külge kinni nõidunud. Asja tõenduseks anna nalle kätte riidepuhastamise hari, millega nad püüavad raha peolt maha harjata. See ei lähe neil korda. Raha asetseb peopesa õõnsuses, millest lai hari üle libiseb raha liigutamata. Jääb mulje, nagu oleks tööpoolest tegemist mõne salapärase jõuga. Proovige!

Salga lipu ots.

„Hambaarsti eksam“

„The Scout ist.“ J. R.

NÄIDEND ÜHES VAATUSES.

Tegelased: Eksamineerija-hambaarst ja kandidaat.

I vaatatus.

Tegevuskoht: Arsti kabinett.

Arst: (Haigetooli kruvides ajaväiteks üles ja alla). Peab olema hindel, et tuleviku hambaarstid oleks kvalifitseeritud... täielikult kvalifitseeritud... et nad oskaks ka õieti talitada oma peenes ametis. (Kell heliseb).

Palun sisse. (Kandidaat astub sisse).

Kandidaat: Tere, härra doktor.

A.: Tere, tere... (teretab kättpidi.)

Palun istuge! Algame siis kohe eksamiga... Oletame, Teie patsient on ooteruumis, — mis on Teil esimene asi teha?

K.: Palun patsiendi sisse, härra doktor!

A.: (Otsaesist kortsutades). Võtan Teilt vähemalt 20 punkti maha, et Te teda vähemalt poolt tundi oodata ei lase, nagu see on ilus traditsioon meie juures. Kuid kuidas patsient saadab ootamisel mööda oma aja?

K.: Mul on täielik kogu kolm aastat vanu ajakirju; need sisaldavad põnevaid jutte ning ka veel üks uus ajakiri.

A.: Kümme punkti maha, et Teil on uus ajakiri!

Ürginimene „hamba arsti“ juures.

K.: Aga härra doktor, see on ju vaid las-teajakiri!

A.: Seda halvem. Teil ei tohi olla kunagi midagi huvitavat lastele. kuna siis mudilased võivad unustada hambavalu.

K.: Saan aru.

A.: Nii! — kuid nüüd — Teie patsient — elus ja terve — noh ärge muiake midagi — patsient on Teie ooteruumis — ei juba toolil, arvestage, mehel on raha!

Milline oleks Teie töös ettetulevate protseduuride järjestus?

K.: (Tõuseb ja asub tooli keerama). Keeran tooli hästi alla, et patsient mu diplomi näeks, mis seal ripub.

A.: Väga õige, kuid edasi?

K.: Panen haigele rätiku lõua alla, kitli ümber, laon lauale kõik oma instrumendid ja lähen kõrvaltuppa, kus teen diivanil pikutades mõnusa suitsu.

A.: Väga hea, kuid mis teete siis, kui tulete tagasi?

K.: Teen patsiendi suu nii lahti, kui vähegi võimalik ja ütlen siis: „Tehke oma suu rohkem lahti,“ peale lühikest pausi liisan juurde „palun!“

A.: Täiesti arusaadav, näen, et Teil on asjast aimu! Soovin õnne!

A.: Miks?

K.: Ei tea, kuid olen näinud, et nii tehak-

K.: Siis vaatan hambaid, hingana sügavalt ning teen: „Hm, khm!...“

se kõigi paremate arstide juures!

A.: Kõikide juures, kõikide juures!

K.: Nüüd teen patsiendile selgeks, et ta suu on halvemas olukorras, kui ta seda üldse suudab kujutella. Värisen ja teen näo, et olen maailmas ainulaadne arst, kes niisugusel juhul on valmis ennast ohverdama.

A.: Kas patsient ka väriseb?

K.: Mitte enne, kui ta kuuleb, mis ravi maksma läheb!

A.: Hiilgav! Kuid millele Te rajate oma hinnad?

K.: Oma võimalustele teha tööd ja patsiendi võimalustele maksta.

A.: Parima hinde saate oma vastuse eest..., kuid, mis on teie siht hambaid puurides?

K.: Tahan tabada närvi õigel ajal. Kui patsient ütleb enne, kui olen arvestanud, „aitab“, pean algama puurimist uuesti!

A.: Olete andekas! Aga mis teeksite siis, kui on vaja panna hambasse hõbedast plommi?

K.: Paneksin kullast!

A.: Miks iga inimene peab laskma oma hambaid vaadata vähemalt üks kord aastas?

K.: Sest meil arstidel on vaja raha, — on vaja seda golfiks, bridžiks, autodeks, majadeks...

A.: Suurepärane! Kuid mis teha siis, kui ema tuleb laskma oma hellitatud pesamunal piimahammast väljatõmmata?

K.: Tuleb emale rääkida tühi jutt, lapsel aga ilma igasuguse protseduurita tõmmata hammas välja!

A.: Õige idee, kuid kuidas määrata haigele järgmise visiidi?

K.: Teen kindlaks, milline tund on patsiendile kõige ebasobivam ja määran selle.

A.: (tõustes). Olete täielikult kutse vääri-line... Kuid siiski, veel üks küsimus: Mis teete teie siis, kui Teie juurde tuleb mees täiesti tervete hammastega?

K.: Arstin mõnda luuletatud viga ja lasen sealjuures tema hammastest teha ülesvõtteid, milledega end reklameerin!

A.: See on alles leidlikkus. Olete esimesjärgu arst! Minge kohe ja pange silt välja, sest Teile jooksevad patsiendid tormi!

(Kandidaat lahkub arstiga südamlikult jumalaga jätnud, kes jääb laua juurde istuma).

Pisilookesi

ETTEVAATLIK KÜSIMUS

Salgajuht: Kuhu näitab kompassi nõel ekvaatoril?

Eksamiskaut: Missugust nõela sa mõtled? Kas seda, mis näitab lõuna poole või seda, mis põhja poole?

VANUSE ARVAMINE

Onu: Kui vana sina Ats praegu oled?

Ats: 11 aastat!

Onu: Kuidas nii? Mineval aastal sa olid 5 aastat vana.

Ats: Seda küll. Mineval aastal 5 ja tänavu 6 — see on kokku 11.

„TARK“ VILLI

Õpetaja: (küsib telefoniga) Halloo! Sügav hääl: Halloo! Kas preili Smith?

Õpetaja: Jah.

Sügav hääl: Kas Teie saate vabandada Bobby koolist puudumist? Ta on väga haige.

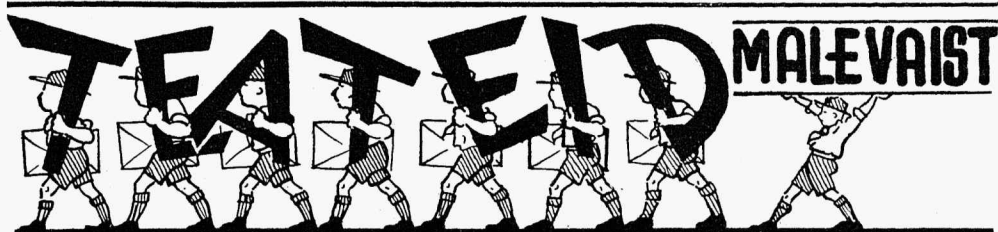
Õpetaja: Loomulikult. Kes on sääli.

Sügav hääl: Minu isa.

KINDEL

Edi: Mis sa teed enne seda, kui voodist välja tuled?

Peeter: Sa pead enne voodi minema.

Peastaabist

SKUTIDE JA NOORTE KOTKASTE NÕUPIDAMINE

Käesoleva kuu algul toimus Skautide ja Noorte Kotkaste Peastaapide ühine nõupidamine Tallinnas, kus arutati mõlemi organisatsiooni ühinemise küsimusi ja aluseid.

*

13. veebruaril s. a. otsustas Peastaap alata Skautide IV suurlaagri eeltöödega. Suurlaager kavatsetakse pidada koos N. K. organisatsiooniga. Sellest koosolekust võtsid osa ka N. K. Peastaabi esindajatena nmg. J. Tedersoo ja nmg. K. Liping.

Eeltööde tegemiseks moodustati 6 liikmeline komisjon. Skautide esindajaiks nimetatud komisjoni määrati skm. H. Mihelson, skm. A. Mitt ja skm. E. Ots.

TALLINNAST.

Salgajuhtide kool algas tegevust n.-skm. Ed. Ots'a juhtimisel juba 18. novembril m. a. Osa võtab 43 skauti pea kõigist üksusist. Koo on käidud juba seitse korda. Siht ei ole poistele mitte anda üksnes mõningaid teoreetilisi teadmisi vaid neid kasvatada salga juhtimiseks. Poisid on huviga asja juures, töö läheb hoogsalt ja pole sugugi karta, et laagrit, millega kool suvel lõpeb, vähem osavõtjaid on kui praegustel koon dustel. Teoreetiline osa lõpeb juba märtsis, tulevad eksamid ja välitegevus.

Kontakt on ka loodud kõigi malevas tegutsevate salgajuhtide ja juhtidekooli lõpetanuteaga. Tunnustatakse salgatöö suurt väärtust ja püütakse sel alal parimaid tulemusi saavutada.

Vana Tallinna torn skautide koduks

Tallinna Skaut. Maleva 21. suguharu sai linnavalitsuselt omale kasutamiseks ühe vana linna torni. Ruume sisustatakse ja remonteeritakse.

21. suguharu 6 aastane

2. veebruaril pühitses oma 6. aastapäeva 21. suguharu, kes juba selle lühikese aja jooksul jõudnud tõusta Malevas esiritta. Suguharu vanemaks n.-skm. E. Kübar ja juhiks n.-skm. E. Tolm.

TARTU MALEVAST

Malevas algas tegevust kursus vanematele skaudijuhtidele. Kursuse lektoriks Tartu vanemad skautmasterid.

N.-SKM. R. KERES KAITSSES VÄITEKIRJA

27. jaanuaril kell 19.00 kaitses skautmatri väitekirja Tartus n.-skm. R. Keres.

LÄÄNE GAID. MALEV 15-AASTANE

Kuu algul sai Lääne Gaidide Malev 15 aastaseks. Piduliku päeva tähistamiseks toimus pidulik koondus gaidide ja skautide malevates. Selle järele viibiti koos pealauas.

SAKALAST

Salgajuhtide kool algas tegevust. Kooli juhiks skm. A. Moks.

SKAUDID AUSTASID FR. KUHLBARSII

Viljandi skaudid korraldasid Fr. Kuhlbarssi 15. a. surma-aastapäeva puhul Linna 2. algkooli ruumes mälestusaktuse.

PÄRNU SKAUDID ESMAABI KURSUSEL

Paadremaa skautrühm korraldab oma liikmetele noorsamaritlase kursuse. Õpingust võtavad osa 20 gaidi ja skauti. Lektoriks skautjuhid A. Koikson ja A. Martinson.

ÕPPEPÄEVAD SAAREMAAL

Saare Skautide Maleva õppepäevad toimusid veebruari kuu algul Kuressaares, millest võttis osa ka Peastaabi esindajana skm. A. Peikel.

Saare Malevale uus juht.

Saare Skautide Maleva juhtkogu valis uueks maleva juhiks n.-skm. H. Tammart'i. Abideks valiti n.-skm. N. Nellis ja n.-skm. N. Maripuu. Majandusjuhiks skj. A. Vachstein, sekretäriks skj. E. Sääsk ja õppejuhiks A. Klaas.

ALUTAGUSE SKAUDID AUSTAVAD LANGENUD OHVITSERI

Alutaguse skaudid otsustasid Vabariigi aastapäeval väärikalt austada Jõhvi kaitsmisel langenud kapten Jürgenson'i, kelle mälestussammas asub Jõhvist 4 klm eemal Kõrve juures.

JÕHVI KESKKOOLIDE RÜHMITUS 12-AASTANE.

Jaanuari kuu lõpus täitis Jõhvi esimesel skautrühmal 12 a. asutamisest.

12 aastat tagasi asutasid tookordsed Jõh-

vi keskkooli õpilased R. Gabriel, M. Jürna ja P. Bruns Jõhvi keskkooli juurde skautrühma, mis on tänaseni püsinud ja edukalt töötanud. Ühest rühmast on nüüd väljakasvanud koguni kaks rühma.

12 aasta jooksul on rühm korraldanud hulgaliselt mitmesuguseid võistlusi, pidustusi ja arendanud puht skautlikku tegevust, saades möödunud suvel maleva poolt korraldatud puht skautlike mängudevõistlustel n. n. „Halli-Hundi“ jooksul esimese auhinna.

Rühmituses on praegu üle 50 liikme. Rühmituse vanemaks on ltn. Jakustant ja juhiks II jsk. Bernhard Mägi.

ALUTAGUSE SKAUTIDE MALEVA JUHT SOOME GILVELLI

Eeloleval suvel võtab Soome Gilvellist osa ka Alutaguse kauaaegne malevajuht nskm. Harald Jürna, kes juba teeb ettevalmistusi kursuste korrallikuks läbitegemiseks.

Köberlugusid!

KLASSIS

Õpetaja: Täna hommikul üks hiir hüppas ahjuuksest välja.

Õpilased: Miks sa ei sulgenud kohe ust?

Õpetaja: Sellepärast, et ta hüppas mulle varukasse!

ETTEVAATLIK

Naaber: Juku, kas see on sinu pall?

Juku: Kas mõni aken on katki?

Naaber: Ei tea olevat.

Juku: Jah, see on minu pall.

PRAKTLINE

H.: Su vihmavari on ju üleni auke täis, mis kasu sul sellest vihmaga on?

S.: Seda parem, näen kohe kas sajab või mitte.

IME

Haige: Kas siis, kui paranen, saan mängida klaverit?

Arst: Saate küll.

Haige: Küll on tore, ma enne ei osanudki.

TÄPIS VASTUS

Peremees jooksupoisile: Ma ei armasta, et töö juures vilistatakse.

Jooksupois: Aulik peremees, ma ei teinudki praegu tööd, vaid ainult vilistasin.

Algaja: Mul on sääsk supis.

Sk m.: Ära muretse. Egas ta palju ei söö, sulle jääb veel küllalt.

OOKEANIL MEREHÄDAS

Skautmaster: Mis sa teed, kui tugev torm tahab laadungis laeva põhja ajada?

Meriskaut: Viskan ballasti üle parida, et end päästa.

Sk m.: Aga kui teine torm tuleb, mis sa siis teed?

Meriskaut: Viskan ballasti üle parida, et end päästa.

Sk m.: Aga kui tuleb veel üks torm, mis sa siis teed?

Meriskaut: Viskan ballasti üle parida, et end päästa, oli kohane vastus.

Sk m.: Ütle, kust võtad sa kogu aeg niipalju ballasti, küsib master lõpuks.

Meriskaut: „Samast kohast, kus sina niipalju tormi.“

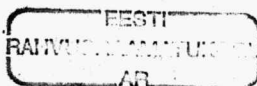
SKAUDID — GAIDID!

Levitage oma häälekandjat „Eesti Skauti“. Soovitage teda oma maleva skaudisõpradele!

VÄLJAANDJA: EESTI SKAUTIDE MALEVA PEASTAAP. Pea- ja vastutavtoimetaja N. KANN. Tegevtoimetaja: L. KÄRSEN. Toimetuse liikmed: V. SUIGUSSAAK, E. OTS, A. VAKS, R. KÄRNER, J. RAJALEID, E. KARIK. Talitusjuht: A. PEIKEL. Üksiknumbri hind 25 snt. Aastakäik Kr. 2.—. Ilmub aastas 10 numbrit. Toimetuse ja talituse aadress: Tallinn, Vene tän. nr.26. Telef. 486-96. Jooksev arve nr. 180.

Ilmumise kuupäev 21. veebr. 1939.

„Edu“ trükk, Tallinn, Vene tän. 16.

Pikk tänav 2
kõnetraat 428-83

Suur Karja 23
kõnetraat 446-11

Suures valikus

Odavate päevahindadega — parimas headuses, soodsamail tingimustel saada

Tallinna Eesti Kirjastus- Ühisuse raamatukauplustes

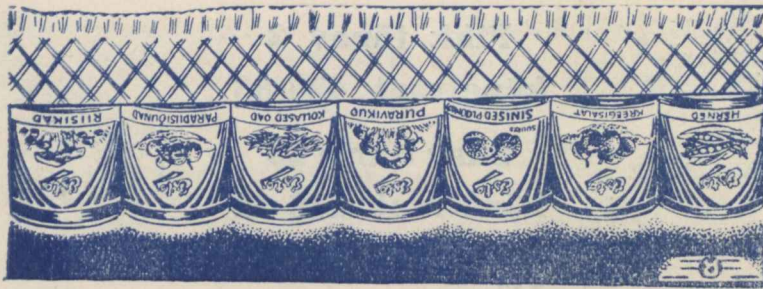
Kooliraamatuid igal õppeaastal, iga kooli nõuetele vastavalt ilu- ning teaduslikku kirjandust, kirjutusmaterjale, joonistus- ja maalimistarbeid, õppevahendeid.

Müük suurel ja väiksel arvul

Tellimiste täitmise asjatundlik, kiire ja korralik

Tulusamad ostukohad õpetajaile, õpilastele, raamatukogudele jne.

**Tallinna Eesti Kirjastus-Ühisus „Päevalehe“
raamatukauplused**

TEIE ÜKSUSE PIDULIKUL
KOOSVIIBIMISEL
TEIE LAAGRI KÖÖGI
RIIULIL olgu

maitsvama roa valmistamiseks alati käepärast

KONSERVID!

ÜH. EESTI LIHAEKSPORT

Skautid!

Lähemal ajal ilmub

Tartu Skautide Sõprade Ühingu väljaandel

album

«28 aastat skautlust Eestis»

Eeltellimised avatud.

Eeltellimise hind harilikul paberil kr. 0,60,
kriitpaberil kr. 1,50.

Kasutage eeltellimise soodustusi.

EESTI
RAHVUSRAAMATUKOGU
AR